



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Acta Ecclesiae Mediolanensis**

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

**Borromeo, Carlo**

**Brixiae, 1603**

Quomodo in Matrimonio sit versandum, & moriendum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11399**

rint; saltēq; triduo ante Matrimonij consummationem. omniuo autem & ieiunio, & alijs pijs preparationibus; ad huiusmodi sacramentum pura mente accedant.

Vt item die Matrimonij celebrationis & benedictionis, ad Ecclesiam accedat omni vestiu moderatione, dignaq; sanctitate Christianae religionis: ita vt quāto generis claritate illustriores sunt, tantō studiosius in luce omnium splendescant virtute præcellentis; quæ Christianae nobilitatis propria, in abiiciendo seculi luxu, fugiendisq; barbarici vestitus sumptibus maxime elucet.

Vtrem omnem deprauato vsu introductam profanamve in sancta Matrimonij sui celebritate caueant: vt olim fuit bibendi, cyathi ve frangēdi corruptela.

Ne Matrimonio quempiam iungat, qui illud contrahere attentarit sine Archiepiscopi concessu; nisi delictum ita occulte sit admissum, vt nullum eius rei extet legitimum indicium.

Ne solennes nuptias sinat celebrari, nisi post diluculum postridie illius diei, qui postremus est temporis, quo nuptiarum celebritas iure sacrorum canonum, & ritu huius Ecclesiae interdicta est.

Ne eodem tempore permittat sponsam domum traduci, aut nuptialia conuiuia celebrari: monens, poenam interdicti ab ingressu Ecclesiae ipso facto incurri ab iis, qui contrafecerint.

Omni autem tempore curet ea celebrari, quemadmodum modestie Christianae conuenit.

Moneat quādoq; fideles sibi commissos, de grauissimo, eorum scelere vitando, qui ad res matrimoniales impediendas veneficijs fascinationibusve vtuntur: doceatq; eos poena excommunicationis latae sententiae esse irretitos: & eos item, qui in soluendis ijs veneficijs verba improbata, & superstitiosa adhibent, ex Conc. quinto.

Tit. quæ ad  
matrim. pt.  
§. Tridenti-  
na. p. 287.

Qui ad Ecclesiam sponsoi deducturi sunt (qui paranymphii dicti sunt) ij sint ætate prouecta, & morum grauitate præditi, & plerūq; eorū ppiūq; & parētes Velatam sponsam deduci monebit, cum ob decentiam, Apostoliq; præceptum; tū ob significationem subiectionis erga vi-  
rum:

rum: Rebecca etiā exemplo, quæ vt sponsum conspexit, pallio caput velauit.

Mane celebrabit, non à prandio: nec vero vnquam noctu.

In Ecclesia item Parochiali ante Altare maius: neque alio loco, aut alia Ecclesia.

Si domi aliquando fieri ab Archiepiscopo concedatur; id fiet loco eius decentiori, vbi sit item sacra imago, alijs profanis reiectis.

Meminerit; præter ipsius Parochi præsentiam, duorum etiam vel trium testiu præsentiam necessariam esse, ex Trident. decreto.

Ne Matrimonio iungat, qui Doctrinæ Christianae rudimenta ignorant.

Quomodo in Matrimonio sit versandum, & moriendum.

**Q**UOD ad illam partem pertinet, quomodo in Matrimonio vt versandum: docebit opportuno tempore Parochus officia erga vxorem, rursusq; vxoris officia erga virum.

Monebit, vt incommoda Matrimonij patienter ferant, contenti ea, in qua vocati sunt vocatione.

Quam diligenter etiam fidem, quam sibi mutuam præstiterint, inuiolatam seruent vsque ad mortem.

Quam seipos inter se vnicè diligat sancto cordis affectu, ita vt nefarijs aliorū amoribus non capiantur, nec thorū maritalem inquinent.

Parum matrimonium sit, & ab obscenarum cupiditatū contagione liberum, inquit S. Gregorius Nazianzenus. Cum enim Matrimonium à Deo institutum sit, præcipue ad sobolem procreandā, quæ sanctè educetur; sanctè illo vti debent: vnusquisq; sciat, vt Apostolus monet, vas suum possidere in sanctificatione, & honore, non in passione desiderij, sicut & gentes, quæ ignorant Deum: non enim vocauit nos Deus in immunditiā, sed in sanctificationem.

Vt illud meminerint Apostoli, quod mulier sui corporis potestate nõ habet, sed vir: similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier.

Vt in magnis anni solennitatibus, diebusq;

Gen. 24

Vbi sup. c. 1.

busq; Dominicis, ex Nicolai primi re-  
scripto; diebus ieiuniorum, & certo tem-  
pore orationi assignato, & quibus Eu-  
charistiā sumpturi sunt, sumpturintve,  
à copulatione, actūq; matrimonij, quan-  
tum possunt, de communi consensu ab-  
stineant.

Vt cum vxor grauida est, frequentius  
ambo in oratione precibusque versentur,  
quibus à Deo prolem optimam im-  
erent.

Vt ubi liberos susceperint, nihil potius  
curent, quam vt in timore Dei, & disci-  
plinæ Christianæ institutis educant, &  
conformant ad præscriptum instructio-  
num eo nomine editarum.

Vt rem familiarem modis nefarijs nul-  
lo modo augeant; neque studeant locu-  
pletiores fieri cum offensione Dei, & in  
iuria proximi.

Vt patrum familias instituta exequantur  
libro instructionum explicata.

Sed vberiore etiam cohortandi mate-  
riam Parochus sumet ex sanctis preca-  
tionibus, quibus in nuptiarum benedi-  
ctione mater Ecclesia vtitur.

De alia verò parte, qua scilicet ratione  
in Matrimonio moriendū sit; hæc doceat.

Primum, vt in ægrotatione, sicut in om-  
ni alia re necessaria, sibi mutuam opem  
ferant, atque succurrant omnibus offi-  
cijs, quæ cum ad corporis curationem,  
tū in primis ad animæ salutē pertinent.  
Vt propterea in ægrotatione nullum al-  
ter alteri præstet impedimentum, quo-  
minus continuam habeat Dei memoriā:  
immo verò potius sese mutuo consolentur  
salutaribus consilijs; ac cohortentur,  
aliosq; item hortatores adhibeāt,  
vt sanctissima sacramenta, penitentiam  
scilicet, & Eucharistiā, & Extremam  
vñctionem in tempore suscipere ægro-  
tus curet.

Vt liberos etiam suos piè, ardentisque  
charitatis studio admoneat, instruatq;  
ad vitæ Christianæ rationes. Et verò vi-  
tia, quibus potissimum illos deditos esse  
animaduertit, vehementer obiurget.  
Demum benedicat exemplo sanctissimo-  
rum patrum.

Vt domui suæ bene disponat, & testa-  
mentū rectè conficiat, præsentē et patre  
spirituali: de cuius consilio in testamēti

etiā factione remedia q̄rat animæ suæ.  
Vt in extremo etiam illo spiritu sese ala-  
criter in Domino confirmet ad mortem  
suscipiendam, exspectans post separatio-  
nem huius vitæ mortalis coniunctionē  
perpetuam in vita sempiterna.

Sed vberiore præterea cohortandi ma-  
teriā Parochus sacerdosve sumet, prout  
sponsorum conditio poscere videbitur.

De benedictione nuptiarum.

**D**OCEBIT Parochus opportunè,  
quanti benedictio nuptiarum fa-  
cienda sit: quæ vt S. Augustinus ait, in  
paradiso initium habuit, quamq; S. Pa-  
tres maximè commendarunt.

Item de pœna suspensionis ipso facto  
illi ex Conc. Triden. incurrenda, qui spō-  
sos benedicit sine proprii Parochi, vel  
Ordinarij licentia, sicuti qui matrimo-  
nio coniungit.

Benedicet autem semper Missa celebra-  
ta, cui sponsi ipsi interfunt.

Caveat autem, ne quando coniuges in  
primis nuptijs benedictionem accepe-  
rint, eos in secundis benedicat; siue mul-  
lier, siue etiam vir ad secundas nuptias  
transeat: si verò ea consuetudo vsquam  
est, vt si mulier nemini vnquam nupsit,  
etiam si vir aliam vxorem habuerit,  
nuptiæ benedicantur, eā vt edum est. Sed  
viduæ nuptias non benedicat, etiam si  
eius vir nunquam vxorem duxerit.

Contracto Matrimonio, Parochus eo-  
dem die quo illud contraxerit, celebra-  
ueritve, si mane poterit, sponsum spon-  
sāq; benedicet: alioquin alio festo die,  
& triduo, vno ve saltem die ante cōsum-  
mationem matrimonij id fieri curabit.  
Nuptiarum benedictionē, si tempus da-  
tur, die festo præcedenti denunciabit;  
idq; populum grauitè monebit, vt spō-  
sis à Deo gratiam celestium benedictio-  
num præcetur; quibus per fusi, matrimo-  
nium sanctè tractent, salutareque inde  
fructus capiant.

#### ORDO

Celebrandi Matrimonium.

**P**arochus matrimonium celebratu-  
rus, superpelliceo stolaq; pro tem-  
pore indutus, in limine Ecclesiæ, aut an-  
te altare sponfos aqua benedicta pri-  
mum